

HOSPODÁŘSKÝ ZÁZRAK

I. Situace která hospodářskému zázraku předcházela

Vnitřní politiku Itálie mezi lety 1948 a 1960 charakterizovala hegemonie a umírněnost Křesťanské demokracie. Vnější politika byla orientována proamericky. Největší politickou událostí této doby se stalo **odštěpení komunistů ze socialistické strany**. V roce 1956 se Itálie propracovala k politické stabilitě.

Období mezi lety 1948-1953 bylo velmi obtížné z hospodářského hlediska, ale už od roku 1954 nastalo citelné oživení.

V r. 1956 vstupuje Itálie do **EHS= Evropské hospodářské společenství**, což znamenalo také velký obrat k lepšímu, který se v italských dějinách nazývá

II. ITALSKÝ HOSPODÁŘSKÝ ZÁZRAK

Všechny údaje mapující hospodářskou prosperitu začaly stoupat. Největší změnou prochází odvětví průmyslu.

V **hutnickém průmyslu** dochází k výstavbě nových závodů v Corniglianu a Tarantu, které vytvořili **integrováný obvod**, díky kterému se výroba ztrojnásobila.

Vzestup zaznamenaly i odvětví **chemického** a **petrochemického** průmyslu, a to jak v soukromých, tak ve státních podnicích.

Evropský trh se v této době zaplavil italskými výrobky jako byla např. obuv italských značek nebo italská konfekce.

Největší rozvoj zaznamenal **automobilový průmysl**. Zejména **automobilka Fiat** se rychle rozvíjela a během krátkého času dosáhla téměř monopolního postavení. Mezi lety 1956- 1957 dochází v Itálii k masové motorizaci.

III. Důsledky tohoto obrovského hospodářského rozvoje:

→ stěhování milionů rolníků z venkova do měst, kde viděli možnost lepšího pracovního uplatnění v nově otevřených továrnách a veřejných službách.

→ druhou vlnu migrace představovalo stěhování mnoha tisíců lidí ze zemědělského jihu Itálie na sever, kde se až do dnešní doby nachází většina průmyslových center. Tato migrace ještě více prohloubila dvojí tvářnost Itálie, tedy rozdíl mezi severem a jihem.

Hospodářský zázrak měl na Itálii i **negativní dopad**.

→ rozvoj stavebnictví změnil podobu měst a italské krajiny

→ obrovský rozvoj stavby dálnic a silnic byl natolik velký, že přesáhl možnosti Itálie a díky těmto novým trasám muselo být zrušeno mnoho kilometrů železnice.

→ hromadné stěhování italského obyvatelstva z venkova ještě zhoršilo už tak velkou krizi v zemědělství, kterou se nepodařilo zažehnat ani agrární reformou.

IV. Nejvýznamnější představitelé

Nejvýznamnějším představitelem této doby byl Enrico Mattei, který byl původně partyzán, a který se během tohoto období stal velmi úspěšným továrníkem. S jeho jménem je spojován vývoj velké **společnosti Eni** a pokus italských obchodníků vymanit Itálii ze závislosti na monopolu velkých mezinárodních petrolejářských společností. Zahynul v roce 1962 při leteckém neštěstí.

Z italských umělců poloviny 20. století můžeme jmenovat např. **Federica Felliniho**, který se díky své tvorbě stal jednou z nejvýznamnějších kulturních postav.

V. Situace po období hospodářského zázraku

Itálie se přidružila k několika silně hospodářsky rozvinutým zemím. Bohužel ale nedošlo k adekvátnímu zlepšení života občanů. Dělníci mají stále tvrdé pracovní podmínky, nezaměstnanost v zemi je i přes nově vzniklá pracovní místa veliká.

Veřejná a státní zařízení jako jsou školy a nemocnice zůstávají i nadále zaostalé a míra ngramotnosti je stále vysoká.

V Itálii žije velká vrstva velmi bohatých lidí, ale i velká vrstva velmi chudých lidí.

VI. Vzestup komunismu

Na tuto nepřijatelnou situaci reagovala činnost italské komunistické strany= PCI. Po její porážce ve volbách 1948 se zdálo, že už nemá u italských voličů šanci, ale v období mezi volbami stoupal počet jejich voličů a v roce 1963 už jich bylo 8 milionů. Na otázku proč měla komunistická strana najednou takový úspěch se odpovídá, že to byla Togliattiho politika, která se **přizpůsobovala a reagovala na situaci v italské společnosti**.

Navíc komunistická strana **podporovala boje rolníků z Jihu** a je její zásluhou, že vláda v této době provedla pozemkovou reformu. Mezi voliče PCI patřili především **dělníci a široké vrstvy městské a venkovské maloburžoazie**, ale získala si **malé obchodníky**, protože za ně bojovala proti velkoobchodům.

Částečnou podporu získala i od **katolíků**, protože ve svém politickém programu měla i tzv. **Dialog s katolíky**, který byl veden jako odpor proti kapitalistickému a buržoaznímu individualismu.